

PRAVIEŠU PĀRBAUDE

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes.8:20; Jer.18:6–10; Jonas 3,4; Mat.7:20; Gal.2:11–14.

ATMIŅAS PANTS:

„Neniciniet pravieša dāvanas; pārbaudiet visu; kas labs, to paturiet!”
(1.Tes.5:20,21)

Mūsu ticības pamatstandarta 18.punkts skan sekojoši: „Pravieša gars ir viena no Svētā Gara dāvanām. Šī dāvana ir viena no atlikuma draudzes pazišanas zīmēm, un tā izpaudās Elenas Vaitas, mūsu Kunga vēstneses, kalpošanā. Viņas raksti ir nepārtraukts un autoritatīvs patiesības avots, kas draudzei sniedz mierinājumu, vadību, norādes un padomus. Tajos skaidri norādīts, ka visas mācības un pieredze jāpārbauda, vadoties pēc Bībeles.” („Septītās dienas adventisti tic”, 247.lpp.) (Skat. arī Joēla 2:28,29; Ap.d.2:14–21; Ebr.1:1–3; Atkl.12:17, 19:10)

Lai gan māsa Vaita nekad sevi nedēvēja par pravieti, draudze viņu par tādu ir atzinusi. 1905.gadā viņa rakstīja: „Citi mani dēvē par pravieti, bet es nekad neesmu sev šo titulu piedēvējusi. Neuzskatu, ka to sev piešķirt būtu mans pienākums.” (Elena Vaita, „Selected Messages”, 1.sēj, 36.lpp.) Šajā nedēļā tuvāk aplūkosim pravieša gara dāvanu.

NEDĒĻAS TĒMA ĪSUMĀ:

Kā Dievs sazinājās ar Saviem praviešiem? Kādas ir Bībelē minētās patiesas pravieša pārbaudes? Ko nozīmē „nosacīts pravietojums”? Vai pravieši ir neapstridami? Kādēļ mēs ticam, ka Elenas Vaitas vīzijas un pravietiskie sapņi bija no Dieva?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 7.februārī.)

SAPŅI UN VĪZIJAS

“Un tad notiks, ka Es izliešu savu Garu pār visu miesu un radību un jūsu dēli un jūsu meitas pasludinās nākamās lietas, jūsu vecajie redzēs atklāsmes sapņos, bet jaunie redzēs parādības.” (Joēla 3:1).

Kā Dievs sazinājās ar cilvēkiem, kurus Viņš bija izvēlējis praviešu darbam?
1.Moz.15:1; 4.Moz.12:6–8; Dan.7:1. _____

Lasot Svētos rakstus uzzinām, ka Dievs, sazinoties ar Saviem vēstnešiem, galvenokārt izmantoja sapņus un vīzijas. Pravietiskiem sapņiem bija nozīmīga loma patriarhu laikā (1.Moz.20–41), Daniela kalpošanā (Dan.1–7), kā arī Jaunajā Derībā (Mat.1:20; 2:12,19,22). Vīzijas visbiežāk pieminētas praviešu rakstītajā (Jes.1:1; Ecech.1:1; Dan.8:1, Obad.1:1; Nah.1:1), kā arī Apustuļu darbu grāmatā (9:10, 10:13; 11:5; 16:9; 18:9).

Elena Vaita septiņdesmit gadu ilgajā kalpošanā (1844–1915) saņēma apmēram divus tūkstošus vīziju un pravietisku sapņu. „Dažreiz es tieku ievesta nākotnē, un man tiek parādīts tas, kam jānotiek. Citās reizēs man tiek parādīta pagātne. Pēc atgūšanās no vīzijas es uzreiz neatceros visu, ko esmu redzējusi, un man viss top skaidrs tikai tad, kad vīzijās redzēto sāku aprakstīt.” (Elena Vaita, „Selected Messages”, 1.sēj., 36.lpp.)

Viņas vīzijas bieži norisinājās citu klātbūtnē, kuri novēroja zināmus fiziskus fenomenus – viņa neelpoja, viņai bija pārdabisks spēks (neviens nespēja izkustināt viņas locekļus) un viņa neapzinājās apkārt notiekošo. Gan adventisti, gan tie, kuri tādi nav, ir liecinājuši par viņas vīziju pārdabisko raksturu. 1893.gada Ģenerālkonferences sesijā Dž.N. Louborous sacīja: „Māsu Vaitu esmu redzējis ieejam vīzijās apmēram piecdesmit reizi. Šo vīziju laikā viņu izmeklēja profesionāli ārsti, un tie apliecina, ka viņas vīziju fenomens ir viņiem nesaprotams un neaptverams.” („Ģenerālkonferences dienas biļetens”, 1893.gada 29.janvāris).

Kāda ir jūsu pieredze attiecībā uz Elenas Vaitas rakstiem? Kā tie ietekmējuši jūsu garīgo dzīvi? Uz brīdi atbrīvojieties no iespējamajiem pieņēmumiem, kādi jums varētu būt par Elenu Vaitu un viņas darbu, un vienkārši izlasiet kādu viņas sarakstītu grāmatu vai rakstu. Ko tie liecina par autori? _____

SASKAŅA AR BĪBELI

Kāda ir viena no būtiskākajām patiesa pravieša pārbaudēm (Jes.8:20)? Kādēļ tā ir tik svarīga? _____

Ar vārdu „Likums” (ebreju val. – torah) Bībelē parasti apzīmē Mozus iedvesmotos rakstus (5.Moz.4:44; 31:9); vārds „licība” attiecināms uz praviešu liecībām (2.Laiku 23:11; Jāņa 3:32). Citiem vārdiem sakot, pravieša teiktajam jābūt saskaņā ar to, ko Dievs jau ir atklājis. Lai gan vēlāki pravieši var atklāt papildus ieskatus attiecībā uz glābšanas plānu, tie neapstrīdēs to, ko Dievs jau ir darījis zināmu. Atklājoties cilvēcei, Dievs riskē ar savu nemainīgumu (Mal.3:6).

Šis praviešu pārbaudes piemērs minēts arī Jeremijas 28.nodaļā. Jeremija pravietoja, ka Izraēla tauta 70 gadus kalpos Babilonas ķēniņam (Jer.25:11). Šo septiņdesmit gadu iesākumā, Hananja, Asura dēls, apgalvoja ko citu: : „Tā saka tas Kungs Cebaots, Izraēla Dievs: Bābeles ķēniņa jūgu Es salauzīšu! Vēl nebūs pagājuši ne divi gadi, kad Es atvedīšu atpakaļ šinī vietā visus tā Kunga nama piederumus ... un visus no Jūdas uz Bābeli trimdā aizvestos Es atvedīšu šurp atpakaļ.” (Jer.28:2–4). Tā kā tas nebija saskaņā ar Jeremijam Dieva iepriekš atklāto, Dievs Jeremijam deva citu vēsti: “Tad vēl pravietis Jeremija sacīja pravietim Hananjam: „Klausies, Hananja! Tas Kungs tevi taču nav sūtījis, bet tu esi maldinājis šo tautu, lai tā paļaujas uz meliem!” Tādēļ tas Kungs saka: „Redzi, Es tevi paņēmu projām no zemes virusus; jau šinī gadā tu mirsi, tādēļ, ka tu mudināji ļaudis būt nepaklausīgiem tam Kungam un atkāpties no Viņa!” Un pravietis Hananja tiešām nomira tanī pašā gadā septītajā mēnesī” (Jer. 28:15–17).

Katrs paties pravietis iepriekšējo praviešu sacīto ņem vērā un izmanto kā savas kalpošanas etalonu. Tas pats attiecas uz Elenu Vaitu: visi, kas pārzina viņas darbus, var apliecināt, ka viņa vienmēr atsaucās uz Svētajiem rakstiem. Viņa vienmēr citēja Bībeles rakstu vietas, un viss viņas rakstītais bija saskaņā ar Bībeli. Lai gan Elena Vaita nebija teoloģe un nesarakstīja plašus Bībeles komentārus, viņas vēsts ir saskaņā ar Svētajiem Rakstiem.

Kādēļ saskaņai ar Bībeli jābūt galvenajai visa morālā, garīgā un teoloģiskā mērauklai? Kādēļ šādas pārbaudes nepieciešamas, īpaši attiecībā uz garīgiem un teoloģiskiem jautājumiem? _____

PIEPILDĪTI PRAVIETOJUMI

Izlasiet Jeremijas 18:6–10. Kāds būtisks princips attiecībā uz pareģojumu piepildīšanu atrodams šajā rakstu vietā? _____

Pravieša patiesuma pierādījums daļēji ir viņa vai viņas pareģojumu piepildīšanās (skat. 1.Sam.9:6; Jer.28:9; Raudu dz.3:37). Tomēr, ja notiek pārmaiņas cilvēkā, ne visi pareģojumi piepildās. To sauc par „nosacītu” pravietojumu, un ir svarīgi, lai mēs to izprastu.

Izlasiet Jonas 3. un 4.nodaļu. Kas jāņem vērā, pielietojot piepildītā pravietojuma pārbaudi? _____

Pravietojumu piepildījumi (izņēmumi ir Daniela un Atklāsmes grāmatās aprakstītie gala laika pareģojumi) ir atkarīgi no iesaistīto cilvēku rīcības un atteiksmes. Jona izteica Dieva doto, nepārprotamo pareģojumu, ka pēc četrdesmit dienām tiks iznīcināta Ninives pilsēta (Jona 3:4), tomēr tas nenotika. Vai Jona bija viltus pravietis? Protams, ka nē. Toties šis bija „nosacījumu” pravietojums; tā piepildīšanās bija atkarīga no tā, kā cilvēki reaģēs uz tiem doto Dieva vēsti.

Iespējams, šis princips varētu izskaidrot, kādēļ nepiepildījās 1856.gadā izteiktais Elenas Vaitas pravietojums. 1856.gadā māsa Vaita paziņoja: „Man tika parādīti cilvēki, kas atrodas Konferencē. Engēlis sacīja: ‘Daži kļūst par barību tārpiem, dažus piemeklēs pēdējās septiņas mocības, daži būs dzīvi un paliks uz šīs zemes, lai kļūstu par Jēzus atnākšanas lieciniekiem.’” („Liecības draudzei”, 1.sēj., 131., 132.lpp.)

Tagad tie 11, kas tolaik bija dzīvi, protams, ir miruši. Kā mēs to varam izskaidrot? Mums jāatceras, ka viņai tika paziņots, ka Dieva valstība varētu iestāties viņas dzīves laikā. 1896.gadā viņa rakstīja: „Ja tie, kas apgalvoja, ka viņiem ir dzīva pieredze Dieva lietās būtu izdarījuši tiem nozīmēto darbu, ko tas Kungs bija paredzējis, jau tagad visa pasaule būtu brīdināta, un Kungs Jēzus būtu ieradies visā varenībā un spožumā.” („Review and Herald”, 1896.gada 6.oktobrī)

Pēdējā grāmatas „Liecības draudzei” sējumā, kas izdots 1909.gadā, viņa rakstīja: „Ja katrs Kristus kareivis būtu paveicis savu pienākumu, ja katrs Ciānas sargs būtu pildījis savu uzdevumu, ļoti iespējams, ka visa pasaule jau būtu dzirdējusi brīdinājumu. Bet darbs būs vēl daudziem gadiem. Kamēr cilvēki gulējuši, Sātans aizsteidzies mums priekšā.” („Liecības draudzei”, 9.sēj., 29.lpp.) Ja mēs 1856.gada vīzijai piemērojam nosacījumu principu, problēma izzūd. Skat. arī piektdienas lasījumu.

JĒZUS KĀ DIEVA–CILVĒKA ATZĪŠANA

Kādi bija jautājumi, ar kuriem savā laikā sastapās Jānis? Ko viņš nodēvējis par vēl vienu patiesa pravieša iezīmi? 1.Jāņa 4:1,2. _____

Viena no problēmām laikā, kad dzīvoja Jānis, bija jautājums par Kristus cilvēcisko dabu. Vai Viņam patiešām bija miesa un asinis, jeb, kā daži uzskatīja, tas viss bija tikai parādība, kas izskatījās pēc cilvēka? Jānim kļuva tik svarīgi izprast un atzīt, ka Jēzus patiesi bija cilvēks, ka viņš nolēma to pasludināt par vienu no patiesa pravieša pārbaudēm.

Šī pārbaude ir plašāka nekā vienkārši ticēt, ka Jēzus kļuva par cilvēcisku būtni. Tā ietver visu, kas par Jēzu mācīts Bībelē. Viņš cilvēcību uzņēmas ar konkrētu mērķi. Viņš kļuva cilvēks, lai dzīvotu bezgrēcīgu dzīvi un tad mirtu par grēcīgo cilvēci. Bet, kas ir vēl būtiskāk, Viņš kļuva par cilvēku, lai pēc augšāmcelšanās un atgriešanās Debesīs varētu kalpot Debesu svētnīcā mūsu labā. Mūsu Augstais Priesteris spēj mūs izprast un jūt līdzī mūsu vājībām, jo arī Viņš tika kārdināts tāpat, kā tiek kārdināts katrs cilvēks (Ebr.4:14,15).

Katrs patiess pravietis cilvēkiem norādīs uz Jēzu, Dievu–cilvēku, kurš ir visas cilvēces Glābējs un piemērs. Šim mērķim Elena Vaita ziedoja visu savu dzīvi. Viņa rakstīja: „Mums Jēzus Kristus ir viss – pirmais, pēdējais, vislabākais. Visu iekrāso Jēzus Kristus, Viņa Gars, Viņa raksturs; tas ieskauj un mierina, tā ir mūsu būtība. ... Kristus ir dzīvs Glābējs. Turpinot skatīties uz Jēzu, mēs Viņa būtību atspoguļojam saviem līdzcilvēkiem.” („Liecības jauniešiem”, 161.lpp.)

Kādēļ ir tik svarīgi, lai patiesi pravieši slavētu Jēzu Kristu? Ap.d.4:12. _____

Šodien praktiski visās kristīgajās draudzēs izplatīties ekumēniskais gars un postmodernisma domāšana, šajā procesā izskaužot kristietības unikalitāti, jo īpaši Jēzus Kristus kā pasaules Glābēja nozīmīgumu. Turpretī Elena Vaita rakstīja: „Kritušās cilvēces vienīgā cerība ir skatīties uz Jēzu un Viņu uzņemt kā vienīgo Glābēju.” („Liecības sludinātājiem”, 367.lpp.) „Tiesas pārbaudi izturēs tikai Bībeles patiesība un Bībeles reliģija.” („Kristīgās izglītības pamati”, 127. lpp.) „Godināsim Jēzu, cilvēces Glābēju! Runājiet par Viņa mīlestību, stāstiet par Viņa spēku!” („Laika zīmes”, 1889.gada 18.marts) Skat. arī piektdienas lasījumu.

AUGĻUDĀRZA PĀRBAUDE

Ko Jēzus sacīja Kalna svētrunā par to, kā iespējams atpazīt patiesus praviešus?
 Mat.7:20. _____

Ši paziņojuma būtība ir Jēzus brīdinājums mācekļiem sargāties no viltus praviešiem (Mat.7:15). Jēzus praviešu dzīves vērtēšanai pielietoja principu – labs koks nes labus augļus. Kādus augļus tie parāda? Kā viņu mācītais ietekmē citus?

Šai pārbaudei nepieciešams laiks. Elena Vaita septiņdesmit gadus dzīvoja un strādāja, kamēr viņu vēroja miljoniem cilvēku, kuri bija skeptiski, šaubīgi, aizdomīgi un dažos gadījumos pat atklāti naidīgi. Tolaik un vēl tagad viņas pretinieki ar lielu apmierinājumu atklāj dažādas kļūdas, nepilnības un neatbilstības. Tikai Dievs ir nevainojams. Viņa vēstneši tādi nekad nav.

Ko sekojošās rakstu vietas liecina par dažu cilvēku, kuriem piemita pravieša gara dāvana, rakstura nepilnībām? 1.Moz.12:12,13; Jonas 1:1-3; Ap.d.15:36-39; Gal.2:11-14. _____

Protams, tas, ka cilvēks ir pravietis, nepadara viņu nekļūdīgu vai bezgrēcīgu. Tāpat kā visi, arī māsa Vaita pieļāva kļūdas un izrādīja rakstura vājumu, bet viņas dzīve bija tāda, ka pēc viņas nāves kāds vietējais avīzes žurnālists, kurš nebija adventists, rakstīja: „Vaitas kundzes dzīve ir piemērs visiem. ... Viņa bija pazemīga, dievbijīga Kristus mācekle, un vienmēr darīja labu. ... Viņa bija vēl viena vērā ņemama reliģiskās domas vadītāja un cilvēks, kura gandrīz deviņdesmit gadu ilgaus mūžs bija pārpilns labu darbu, laipnu vārdu un patiesu aizlūgšanu par visu cilvēci.” („Viņas aicinājums”, žurnālā „St.Helena Star” (Kalifornija), 1915.gada 23.jūlijs).

Dažiem cilvēkiem ir grūti pieņemt Elenas Vaitas kā pravietes kalpošanu, jo viņi paklūp pār vairākām viņas rakstu detaļām, bet nespēj saskatīt kopainu: veidu, kā Dievs pravieti izmantoja, lai celtu Savu draudzi, daudzās no Dieva saņemtās brīnišķīgās atklāsmes un viņas ieguldījumu šajā draudzē.

Kādas ir priekšrocības, ka starp mums parādās pravieša gara dāvana? Kādus potenciālus izaicinājumus tas veicina? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā „Selected Messages”, 3.sēj., izlasiet nodaļu „Bībeles pravieši rakstīja mūsu laikmetam”, kā arī Artura L. Vaita grāmatas „Agrīnie Gadī” nodaļu „Dariet to zināmu citiem”.

„Kad mana uzmanība tika pievērsta šim jautājumam, Kristus kalpošanas periods šķita gandrīz piepildīts. Vai mani apsūdz viltvārdībā tādēļ, ka šis laiks ir ilgāks nekā mana liecība šķita norādām? Kā ir ar Kristus un Viņa mācekļu liecībām? Vai viņi tika maldināti? Pāvils Korintiešiem rakstīja: „Bet to, brāļi, es saku: laiks ir iss. Tādēļ turpmāk precētie lai ir kā neprecēti; un kas raud, kā tādi, kas neraud; un kas priecājas, kā tādi, kas nepriecājas, un kas pērk, kā tādi, kas to negrib paturēt.” (1.Kor. 7:29, 30).

Arī vēstulē Romiešiem viņš sacīja: „Nakts drīz būs pagājusi, diena ir tuvu: tāpēc noliksim tumsības darbus un tērpsimies gaismas bruņās” (Rom.13:12).

...

Dieva eņģeļi, nesot vēstis cilvēkiem, šo laika posmu apzīmē kā ļoti īsu. Tā tas ticis pasniegts arī man. Tā ir patiesība – šis laiks izrādījies ilgāks nekā mēs gaidījām šīs vēsts agrīnajās dienās. Mūsu Glābējs neparādījās tik ātri, kā mēs bijām cerējuši. Bet vai tā Kunga vārds ir mūs pievilis? Nekad! Jāatceras, ka gan Dieva apsolījumi, gan draudi ir vienlīdz nosacīti.” (Elena Vaita, „Selected Messages”, 1.sēj., 67.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādēļ daži Septītās dienas adventisti zaudējuši uzticību Elenas Vaitas kā pravietes kalpošanai? Vai daļa šīs problēmas varētu būt tas, kā viņas darbi tikusi iztulkoti? Pārrunājiet šo jautājumu.

2. Izvēlēties vairākus jūsu iecienītus viņas rakstus un tos vēlreiz pārlasiet. Kādēļ tie jums patik? Kādu vēsti viņa tajos pasniedz? Paņemiet šos rakstus līdzi un pastāstiet par tiem Bībeles studiju grupā.

3. Daži cilvēki Elenas Vaitas rakstīto izmanto kā galveno autoritāti katrā situācijā un jautājumā. Kādēļ tas nav pareizi? Kādus potenciālus draudus šāda nostāja rada mūsu draudzei? Kā šī brīnišķīgā dāvana draudzē ir tikusi un joprojām tiek nepareizi un ļaunprātīgi izmantota? Kādas ir bijušas šādas rīcības sekas?